

νέα ΠΝΥΚΑ

ΤΕΥΧΟΣ 1 • ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2006 • ΣΥΜΒΟΛΙΚΗ ΤΙΜΗ: 0,01 €

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ «ΑΝΙΑΤΩΝ»

Ο Οργανισμός κάθε Υπουργείου είναι ο τρόπος στην ουσία Οργάνωσης-Διοίκησης των Υπηρεσιών, η διάταξη των απαραίτητων εγκαταστάσεων και του έμπυχου υλικού έτσι ώστε να πραγματοποιείται η μεγαλύτερη δυνατή απόδοση αυτού του συνόλου σε τελευταία ανάλυση προς όφελος των πολιτών.

Η συνεχώς αυξανόμενη ανάγκη για νέο Οργανισμό στο ΥΠ.ΠΟ, απέφερε τον Οργανισμό Βενιζέλου. Η πλειοψηφία του συνδικαλιστικού κινήματος θεώρησε ότι είναι σε θετική κατεύθυνση και τον χειροκρότησε.

Η παράταξή μας η «**ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ**» έχοντας οδηγό τις αποφάσεις των συνεδρίων, τα οποία κατά κύριο λόγο ήταν δικές μας προτάσεις, τον χαρακτηρίσαμε αντιλειτουργικό, χωρίς δημοκρατικές τομές, αντιοικονομικό και ταλαιπωρία για τον έλληνα πολίτη.

Αλήθεια, πως θα εξηγήσουν π.χ. στους Αρχαιοφύλακες, οι συνδικαλιστές που θριαμβολογούσαν για αυτόν τον Οργανισμό, ότι ο κλάδος τους (ΔΕ αυξημένων προσόντων) είχε εξέλιξη αποφοίτων Δημοτικού.

Όμως, την εποχή εκείνη, η μεγάλη πλειοψηφία του συνδικαλιστικού κινήματος είχε επιλέξει να μην ταράξει τον ύπνο των κυβερνήσεων και ας έθαβε τους πολυπληθείς κλάδους (π.χ. Αρχαιοφύλακες) και ας χανόταν η ευκαιρία για έναν Οργανισμό σύγχρονο και σύμφωνο με τις ομόφωνες προτάσεις των συνεδρίων της ΠΟΣ ΥΠ.ΠΟ

Ο Οργανισμός Βενιζέλου που αν και αντίθετος με τις θεμελιακές προτάσεις του συνδικαλιστικού κινήματος, έγινε αποδεκτός με ανακούφιση από την πλειοψηφία (δήθεν ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ-Συσπειρώσεις) δεν έγινε ποτέ πράξη. ΕΥΤΥΧΩΣ!!

Η νέα πολιτική ηγεσία (Καραμανλής-Τατούλης) θεώρησε τον Οργανισμό (θεμελιώδης νόμος κάθε υπηρεσίας), πεδίο δόξης λαμπρό αλλά και αναγκαία παρέμβαση, αφού ήθελε το νέο οργανόγραμμα να απηχεί τα δικά της οράματα.

Ο προτεινόμενος Οργανισμός Τατούλη, στην ουσία παίρνει την προστασία των μνημείων, των έργων πολιτιστικής κληρονομιάς από τις υπηρεσιακές βαθμίδες του Υπουργείου και τις παραδίδει σε συμβούλια τοπικών φορέων, στα οποία είναι μειοψηφία οι υπηρεσίες του ΥΠΠΟ και απλοί εντολοδόχοι.

Έτσι, λοιπόν, η προστασία πλέον αφήνεται στους φορείς υποτίθεται της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, ευάλωτους και προϊόν κατά κανόνα

πελατειακών σχέσεων, πολλές φορές δε ως γνωστόν ο εργολάβος της περιοχής ελέγχει και το Δήμο, άρα στο όνομα της ανάπτυξης τι θα χαλάσει αν οικοδομήσουμε και στις Α΄ ζώνες των κηρυγμένων χώρων;

Για παράδειγμα: 1) για το «φιλέτο» της Α΄ ζώνης του αρχαιολογικού χώρου της Κνωσού, όλοι οι επίδοξοι καταστροφείς στο όνομα της οικονομικής ανάπτυξης της περιοχής έχουν συστήσει οικογενειακούς συλλόγους με επωνυμίες «Φίλοι», «Ανάπτυξη», κ.λπ. 2) Ποιος δεν ξέρει την εμπλοκή της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στην καταστροφή της αρχαιολογικής ζώνης του Μνημείου των Σαλαμινομάχων, κ.λπ. Όλα αυτά, φυσικά στο όνομα της ανάπτυξης. Αν η προστασία των μνημείων στην Ελλάδα, ήταν ευθύνη τέτοιων τοπικών συμβουλίων, η Ελλάδα προ πολλού θα είχε απαλλαγεί από κόπο και έξοδα για τα μνημεία, γιατί απλούστατα δεν θα ΥΠΗΡΧΑΝ κ.κ. Υπουργέ, Πρωθυπουργέ.

Ο Οργανισμός του κ. Τατούλη κατασκευάζει μερικές δεκάδες συμβούλια και μια περιττή στρατιά διευθυντών, τμηματάρχων που μόνο φανερό στόχο έχουν να βολέψουν σε υψηλόβαθμες θέσεις κάποιους παρακαθήμενους ημέτερους. Στα πλαίσια της ιδέας του μη κρατικού πολιτισμού, προωθεί με τον Οργανισμό τη μετατροπή των 7 μεγαλύτερων σε επισκεψιμότητα Μουσείων-Αρχαιολογικών Χώρων σε Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου (ενώ ταυτόχρονα έχει τη δυνατότητα στο άμεσο μέλλον και όποιο άλλο Μουσείο ή χώρο να το μεταλλάξει από υπηρεσία του ΥΠΠΟ σε Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου).

Ο ίδιος ο κ. Τατούλης επιπρόσθετα σε συνέντευξη του, δείχνοντας ξεκάθαρα τις πολιτικές τους προθέσεις, ομολογεί ότι τα ΝΠΔΔ είναι ξεπερασμένα και ότι θα έπρεπε να προωθήσει το θεσμό των Νομικών Προσώπων Ιδιωτικού Δικαίου. Ομολογεί δηλαδή, με παρρησία το επόμενο σύντομο βήμα της πολιτικής ηγεσίας (αν και η δουλειά μπορεί να γίνει με τα ΝΠΔΔ). Στο ΝΠΔΔ θα ορίζεται ένα Διοικητικό Συμβούλιο (ΔΣ) από τον Υπουργό, το οποίο θα έχει δικαίωμα να βγάζει τον Κανονισμό Λειτουργίας αλλά και να κάνει συνεργασίες με φορείς (βλέπε Ιδιώτες) προκειμένου να αναπτυχθεί. Μπορεί νόμιμα λοιπόν, στο όνομα έκτακτων αναγκών να αποφασίσει «σεκιούριτι» για φύλαξη. Μπορεί για το γύρω χώρο ευθύνης να αποφασίσει ξενοδοχείο, Έκθεση, οτιδήποτε που τώρα ως Α΄ ζώνη απαγορεύεται.

Ο Οργανισμός τέλος, του κ. Τατούλη μη προβλέποντας διεύθυνση φύλαξης - πληροφόρησης, τμήμα φύλαξης πληροφόρησης σε κάθε εφορεία, γραφείο φύλαξης πληροφόρησης σε κάθε επισκέψιμο χώρο και μουσείο, προχωράει στην ουσία στην πλήρη υποβάθμιση του κλάδου. Επιπλέον στις κατανομές των θέσεων του οργανισμού δεν ξεχωρίζει θέσεις ημερήσιων και νυχτερινών νυχτοφυλάκων. Αν δεν είναι τυχαίο τότε μπορεί να σημαίνει πάρα πολλά...

Συνάδελφισες, συνάδελφοι,

Και αυτός ο Οργανισμός είναι αντιοικονομικός με την περιττή πλειάδα προϊσταμένων που δημιουργεί με την αντικατάσταση του υπεύθυνου Μουσείου ή Αρχαιολογικού χώρου, από τα έξοδα ενός πολυπληθούς Δ.Σ.

Και αυτός ο Οργανισμός είναι επικίνδυνος για την προστασία των μνημείων.

Και αυτός ο Οργανισμός είναι εργαλείο και πρώτο βήμα για το πέρασμα του φιλέτου του ΥΠΠΟ στο κρατικοδίατο κεφάλαιο.

Και αυτός ο Οργανισμός υποβαθμίζει ολόκληρους κλάδους (Αρχαιοφύλακες, κλπ).

Και αυτός ο Οργανισμός δεν θεραπεύει καμία από τις πραγματικές ασθένειες του ΥΠΠΟ.

ΔΥΣΤΥΧΩΣ και αυτός ο Οργανισμός είναι Οργανισμός «ΑΝΙΑΤΩΝ» ασθενειών.

Είναι στα χέρια μας συνάδελφοι, να μην επιτρέψουμε την υλοποίηση ενός τέτοιου σχεδίου Οργανισμού. Μπορούμε να επιβάλλουμε τις απόψεις μας που πραγματικά θεραπεύουν τα προβλήματα. Το πάγωμα των διαδικασιών για το πέρασμα του σχεδίου Οργανισμού από την πολιτική ηγεσία μέχρι να τελειώσουν οι εκλογικές διαδικασίες, στα μεγάλα σωματεία, είναι πιθανότατα προϊόν συμφωνίας, για να μην αποκαλυφθούν προεκλογικά οι ρόλοι όλων μας.

Αν και παραμένει το ερώτημα, γιατί το ΔΣ της ΠΕΥΦΑ δεν πήγε από το καλοκαίρι τον κλάδο σε κινητοποιήσεις, αφού ξέρει τι μέλλον ετοιμάζει το σχέδιο Οργανισμού για τους Αρχαιοφύλακες.

Οι συνεχείς υποχωρήσεις δεν ρίχνουν κανέναν στο φιλότιμο να σταματήσει να πέζει, απλά κάνουν βέβαιη την ισοπέδωση αυτών που υποχωρούν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΔΗΜΑΡΟΓΚΩΝΑΣ

Μέλος ΔΣ ΠΟΣΥΠΟ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΣΙΝΤΩΝΗΣ

Μέλος ΔΣ ΠΕΥΦΑ

ΣΥΝΤΟΜΑ

Το 2002 με λιοιδορήσανε

Το 2004 διεκδικούσα και αυτοί μου είπαν ότι καλάω την εικόνα της Ακρόπολης.

Το 2005 ανακάλυψαν την αγωνία μου

Το 2006 θέλουν να με πείσουν ότι χάρη σ' αυτούς θα εργασθώ μόνιμα στο ΥΠΠΟ.

Ένας Αορίστου Χρόνου του Προεδρικού Διατάγματος Παυλόπουλου

Σεμινάρια «Πολιτιστικής Διαχείρισης» σε πόλεις του εξωτερικού

Τα πρωτοβάθμια σωματεία το γνωρίζουν;

Ειδοποιήθηκαν οι εργαζόμενοι για τη δυνατότητα να συμμετάσχουν;

Από πού το έμαθαν οι τυχεροί;

Στη βάση ποιων προσόντων και από ποιον έγινε η επιλογή;

Έγινε κλήρωση;

Επικάθησε επί κεφαλών των τυχερών το Άγιο Πνεύμα και έτσι επιλέγησαν;

Κάποιοι αν και ήταν στη χώρα της «σάμπας και του ρούμι» στη Ν. Αμερική, ισχυρίστηκαν ότι είχαν ευθύνη για τη δράση απεργών στη Μπουμπουλίνας.

Εμείς αναφωνούμε: «Πόσο μακριά φτάνει η χάρη σας;»

Μην κινδυνολογείτε για την ιδιωτική φύλαξη.

Είδατε πουθενά σεκιούριτι;

Που είναι οι σεκιούριτι;

Νάτοι-Νάτοι

Πάνω στα αρχαία οι σεκιούριτι.

Φυλάνε τις Θερμοπύλες του Στρουθοκαμηλισμού Σας.

Περίστυλον...

Συνάδελφοι έγινε μια εταιρεία πολιτιστικών δράσεων για Σας.

Αν δεν το ξέρετε, εν ευθέτω χρόνω θα το μάθετε.

Γενική Συνέλευση Αρχαιοφυλάκων

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Στις 12 Ιανουαρίου, πραγματοποιήθηκε η απολογιστική Συνέλευση του πολυπληθέστερου ακόμη κλάδου εργαζομένων στο ΥΠΠΟ... Η συνέλευση αυτή έγινε σε μια περίοδο όχι απλά κρίσιμη για το μέλλον αυτού του κλάδου, αλλά και οριακή για το αύριο των εργαζομένων στον κλάδο.

Άλλη μια ευκαιρία για τον κλάδο κάθηκε στη ΓΣ, αφού η πλειοψηφία του απερχόμενου ΔΣ (υποτιθέμενη ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ) αντί με ειλικρίνεια να παραδεχτεί τις παραλήψεις, τα λάθη και την έλλειψη δράσης, προτίμησε για ακόμη μια φορά να ωραιοποιήσει τα άσκημα και να βαφτίσει νίκες τις ήττες.

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ

Συγκεκριμένα συνάδελφοι οι ίδιοι άνθρωποι πριν 3-4 χρόνια δήλωναν σ' όλους τους τόνους ότι:

α) το θέμα των αμοιβών εξαιρέσιμων και πέραν του πενθήμερου λύθηκε οριστικά και κάθε δεύτερο μήνα θα πληρώνονται οι εργαζόμενοι.

β) το νυχτερινό επίδομα που στα θολά διατυμπάνιζαν ότι κέρδισαν, ήταν απλά ωριαία νυχτερινή αποζημίωση. Η παράταξη μας είχε από τότε επισημάνει τη διαφορά και τα προβλήματα που έχουν προκύψει σήμερα. Σημειωτέον, σταμάτησε η καταβολή της νυχτερινής αποζημίωσης με άμεσο κίνδυνο να ζητηθεί η επιστροφή των χρημάτων αυτών.

γ) για τον Οργανισμό Βενιζέλου διατυμπάνιζαν ότι είναι σε θετική κατεύθυνση και τον είχαν αποδεχτεί από κοινού η υποτιθέμενη ΠΑΣΚ και η ΔΑΚΕ.

δ) το 2002 όταν ξεκίνησαν οι αγώνες των εκτάκτων υπαλλήλων του ΥΠΠΟ, όχι μόνο δεν βρήκαν συμπαράσταση αλλά αντιθέτως βρήκαν άρνηση. Ο αγώνας των εκτάκτων ανάγκασε τη Ν.Δ. σε προεκλογικές δεσμεύσεις. Τότε σαν από θαύμα η πλειοψηφία του συνδικαλιστικού κινήματος ανακάλυψε ότι οι έκτακτοι είναι όμηροι των πολιτικών ηγεσιών.

ε) όταν εδώ και 3-4 χρόνια η παράταξή μας σε ΓΣ, ΔΣ, ανακοινώσεις, βλέποντας την έλλειψη μόνιμου προσωπικού, το νόμο Βενιζέλου που προέβλεπε τα νέα μουσεία ως ΝΠΔΔ, και το σχέδιο Οργανισμού του Τατούλη, έκρουε τον κώδωνα του κινδύνου, ότι το θεσμικό πλαίσιο για την είσοδο των «σεκιούριτι» είναι έτοιμο, η σημερινή πλειοψηφία του ΔΣ (ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ) είχε το θράσος να λείπει ότι κινδυνολογούμε.

Σήμερα συνάδελφοι, ενώ σε σας έλεγαν για νίκες (στο επίδομα, στο νυχτερινό επίδομα, Οργανισμό κλπ.) έστειλαν υπόμνημα στον Πρωθυπουργό και Υπουργό Πολιτισμού κ. Κωνσταντίνο Καραμανλή, στις 15/12/2005, με αίτημα να δώσει λύσεις εκεί που υποτίθεται ότι είχαν τελειώσει νικηφόρα. Σήμερα, οι

ίδιοι άνθρωποι που χειροκροτούσαν τον Οργανισμό Βενιζέλου και μας έλεγαν «μηδενιστές» ως απάντηση (προφανώς υποκριτικά) στον Οργανισμό Τατούλη, ξέθαψαν και προώθησαν τις προτάσεων των «μηδενιστών».

Αν σκέφτονταν μόνο το καλό του κλάδου θα έπρεπε με ειλικρίνεια να παραδεχτούν την κοντόφθαλμη λογική τους και η απολογιστική Συνέλευση να γίνει βήμα ενημέρωσης για τον Οργανισμό κλπ., να διατυπώσει πρόγραμμα δράσης με δέσμευση όλων για αταλάντευτη διεκδίκηση. Και τότε θα μπορούσαμε να μιλήσουμε για κοινή πορεία του κλάδου ακόμη και στην εκλογική διαδικασία.

Συνάδελφοι, για το μεγάλο θεσμικό ζήτημα του Οργανισμού, πρέπει όλοι να καταλάβουμε ότι δεν υλοποιεί τη θέση για Διεύθυνση, τμήματα και γραφεία φύλαξης αλλά επιπλέον αναφέρει γενικά τον όρο επιμελητές - φύλακες μη ξεχωρίζοντας Ημερήσιους και Νυκτοφύλακες, με ότι κινδύνους περικλείει η ταύτιση αυτή.

Αύριο λόγω της δεδομένης έλλειψης προσωπικού, θα καλεστεί ο ημερήσιος να φυλάξει και τη νύχτα;

Στην κατανομή οργανικών θέσεων για παράδειγμα λείπει α) Εφορεία Αθηνών 170 θέσεις και εννοεί όλα τα μουσεία της πρωτεύουσας, β) Εφορεία Αργολίδας 110 θέσεις και εννοεί όλα τα μουσεία της Αργολίδας.

Είναι φανερό ότι αυτές οι οργανικές θέσεις δεν καλύπτουν ούτε εν μέρει τις υπηρεσιακές ανάγκες, άρα κάποιος θα πρέπει να καλύψει τα κενά... (ιδιωτική φύλαξη;)

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Το σωματείο θα πρέπει να σταματήσει το ρόλο του αδρανούς διεκπεραιωτή της ΠΟΣΥΠΠΟ και να γίνει ενεργός συνεργάτης. Αμέσως μετά τις εκλογές να συνδέσει την αρχή της νέας αγωνιστικής λειτουργίας με την πραγματοποίηση **Τοπικών Συνελεύσεων** σε όλη τη χώρα με θέμα **Οργανισμό** κα.

Να ακολουθήσει μια κεντρική στην Αθήνα και οι διαμορφωμένες έτοιμες θέσεις της παράταξής μας που είναι πλέον θέσεις του ΔΣ της ΠΕΥΦΑ, να αποτελέσουν αιτήματα ανυποχώρητης πάλης απέναντι στο σχέδιο Οργανισμού της πολιτικής ηγεσίας.

Η παράταξή μας καταψήφισε το Διοικητικό Απολογισμό (της αδράνειας του ΔΣ).

Καλούμε όλους τους εργαζόμενους να στηρίξουν τη Δημοκρατική Συνεργασία στις εκλογές της ΠΕΥΦΑ. Είναι η μόνη ψήφος που δεν χάνεται στα γρανάζια των μηχανισμών των πελατειακών σχέσεων.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΣΙΝΤΩΝΗΣ
Μέλος ΔΣ ΠΕΥΦΑ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΕΛΝΙΩΤΗΣ
Μέλος ΔΣ ΠΕΥΦΑ

νέα ΠΝΥΚΑ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ
Δήμοσθένης Δημαρόγκωνας
τηλ. 210 6914803, 6946 640161
Παναγιώτης Τσιντώνης
τηλ. 210 4911962, 6944 399606

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΠΑΡΑΓΩΓΗ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ
ΚΑΜΠΥΛΗ, τηλ. 210 5156820

ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΥΠΠΟ

Στο κρεβάτι του Προκρούστη

Σχεδόν δύο χρόνια μετά τη νίκη της ΝΔ το περίφημο θέμα των συμβασιούχων εξακολουθεί να είναι ανοικτό και όλα δείχνουν ότι θα παραμείνει. Σύμφωνα με τα στοιχεία που έχει ανακοινώσει έως τα μέσα Ιανουαρίου ο ΑΣΕΠ, ο αριθμός των συμβασιούχων που υπέβαλε αίτηση είναι μόλις 33.000 και από αυτούς περίπου το 48% έχει θετική κρίση. Για τους υπόλοιπους ένας μακρύς δρόμος δικαστικών προσφυγών φαίνεται να ανοίγει μπροστά τους. Το ΠΔ 164/04 όχι μόνο δεν έβαλε τέλος στην εργασιακή και προσωπική ομηρία των συμβασιούχων αλλά αποτελεί μία ρύθμιση αποκλεισμών και μελλοντικών απαγορεύσεων (υποχρεωτικά κενά μεταξύ συμβάσεων, όριο 24 μηνών στις συμβάσεις κλπ). Είναι ένα άδικο ΠΔ στα βήματα παλαιότερων ρυθμίσεων (Νόμος Β. Παπανδρέου, Νόμος Σκανδαλίδη κλπ).

Ειδικά στο Υπ. Πολιτισμού υπέβαλαν αίτηση 3.774 συνάδελφοι από τους οποίους οι 1.759 έλαβαν θετική απάντηση και οι υπόλοιποι αρνητική. Μαζί με τους 767 συμβασιούχους που εργάζονται στο ΤΔΠΕΑΕ και τους 4 του ΤΑΠΑ, ο συνολικός αριθμός των υπό μονιμοποίηση ανέρχεται στις 2530, ενώ οι απορριπτέοι ανέρχονται στις 2247.

ΣΤΟΧΟΣ: Η ΜΟΝΙΜΟΤΗΤΑ ΣΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ

Οι αριθμοί θυμίζουν διαφήμιση κλήρωσης λαχείου. Ένας στους δύο κερδίζει. Ποια είναι όμως τα πραγματικά κέρδη; Πέρα από την αλήθεια των αριθμών, υπάρχει ένα ευρύτερο πολιτικό περιεχόμενο. Αυτό δεν είναι άλλο από τις βαθιές αναδιαρθρώσεις στο χώρο της εργασίας στο Δημόσιο και ευρύτερο Δημόσιο Τομέα. Κεντρικό στοιχείο της αναδιάρθρωσης αποτελεί η προσπάθεια της ΝΔ να τελειώνει με τη μονιμότητα. Στις ΔΕΚΟ και στον ευρύτερο Δημόσιο Τομέα το έχει ουσιαστικά κατορθώσει και μάλιστα με την ανοικτή υποστήριξη του ΠΑΣΟΚ. Τα παραδείγματα στον ΟΤΕ και στις Τράπεζες είναι χαρακτηριστικά των συμφωνιών και των προθέσεων, ενώ σε επίπεδο στελε-

χών οι δηλώσεις δεν αφήνουν κανένα περιθώριο για τις πραγματικές προθέσεις.

Η (νέα) αναθεώρηση του Συντάγματος ανοίγει ακόμη περισσότερο την πόρτα προς την κατεύθυνση αυτή. Το δόλωμα για να μετριαστούν οι αντιδράσεις είναι η εφαρμογή των νέων εργασιακών σχέσεων στους νεοπροσλαμβανόμενους.

Επιχειρείται έτσι να κατακερματιστεί το συνδικαλιστικό κίνημα, να διαχωριστούν οι εργαζόμενοι σε παλιούς και νέους, να υπάρξουν και με θεσμικό τρόπο εργαζόμενοι πολλών ταχυτήτων. Μόνιμοι, αορίστου χρόνου και φυσικά συμβασιούχοι (όσοι έμειναν έξω από το ΠΔ 164/04 και όσοι θα προσλαμβάνονται από και πέρα). Φυσικά οι τελευταίοι θα αποτελούν εργαζόμενους μηδενικών προσδοκιών και ελαχίστων δικαιωμάτων που θα εναλλάσσονται από Υπουργείο σε Υπουργείο και θα προσβλέπουν στην καλύτερη περίπτωση στην ανανέωση της σύμβασής τους.

Η ΝΔ συνεχίζει από εκεί που σταμάτησε το «εκσυγχρονιστικό ΠΑΣΟΚ». Στην πλήρη κατάργηση δικαιωμάτων και κατακτήσεων των εργαζομένων, στην ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων και φυσικά όλα αυτά συνδέονται και με κορυφαία ζητήματα όπως το ασφαλιστικό, το μισθολογικό αλλά και με πιο «μικρά» και «κα-

θημερινά» όπως το ωράριο, η εργασία πέραν του πενήνθήμερου κλπ.

ΥΠΠΟ: ΔΟΚΙΜΑΣΤΙΚΟΣ ΣΩΛΗΝΑΣ

Ειδικά για το χώρο του ΥΠΠΟ, οι εξελίξεις αυτές αποκτούν ιδιαίτερη σημασία. Το ΥΠΠΟ αποτελεί εν δυνάμει το δοκιμαστικό σωλήνα των αλλαγών αυτών. Διαθέτει μεγάλο αριθμό συμβασιούχων (τον μεγαλύτερο στο στενό δημόσιο τομέα) έχει θεσμικά αποκρυσταλλώσει από ετών την ιδιωτικοποίηση τμημάτων του έργου του (βλ. ΤΔΠΕΑΕ) και επιχειρεί μία ακόμη πιο επιθετική κίνηση στην κατεύθυνση αυτή με το νέο Οργανισμό που προετοιμάζεται (λχ. μετατροπή των μεγάλων Μουσείων σε ΝΠΔΔ ή ΝΠΙΔ).

Από την άποψη αυτή οι εργαζόμενοι στο ΥΠΠΟ και στα Νομικά Πρόσωπα πρέπει να αντιπαλέψουν την πολιτική αυτή και να καταδικάσουν με κάθε ευκαιρία και σε κάθε επίπεδο τους εκπροσώπους της, είτε αυτοί είναι η πολιτική ηγεσία, είτε τμήματα της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας που είναι έτοιμα να κλείσουν πονηρά το μάτι στην κυβέρνηση και να αποδεχτούν τις πιο αντιδραστικές αλλαγές.

Είναι σημαντικό ότι στο ΥΠΠΟ υπάρχουν συγκροτημένες δυνάμεις τόσο στο χώρο των συμβασιούχων, όσο και στο χώρο των μονίμων που έχουν πραγματικές

ρίζες και αναφορές στους εργαζόμενους. Για τις δυνάμεις αυτές αποτελεί κρίσιμο στοίχημα να κατορθώσουν να υπερβούν επιμέρους και συχνά ήσσονος σημασίας διαφορές και να συγκροτήσουν ένα μαζικό ρεύμα ενάντια στις επιχειρούμενες αλλαγές.

Η εμπειρία από το Σωματείο Συμβασιούχων δείχνει ότι οι αγώνες όσο δύσκολοι και αν είναι, μπορούν τελικά να είναι νικηφόροι. Άλλωστε είναι κοινό μυστικό στο ΥΠΠΟ ότι δεν υπήρχε η ισχυρή συνδικαλιστική και πολιτική πίεση από την πλευρά των συμβασιούχων και ενός σημαντικού τμήματος των μονίμων ελάχιστοι θα είχαν δει τη σύμβασή τους να μετατρέπεται έστω και σε αορίστου χρόνου. Σε τελική ανάλυση το ΥΠΠΟ αναγκάστηκε να αποδεχτεί πολιτικά τις μαζικές μετατροπές και προφανώς αυτό είναι μία σημαντική παρακαταθήκη για το μέλλον.

Φυσικά, οι εργαζόμενοι στο ΥΠΠΟ δεν πρέπει να φιλοδοξούν να αποτελέσουν το νέο γαλατικό χωριό. Πρέπει να αναζητήσουν τρόπους να βρεθούν με τους εργαζόμενους στο δημόσιο και ευρύτερο δημόσιο τομέα, σε μια προσπάθεια μαζικής αριθμητικά και ισχυρής πολιτικά αντιπαράθεσης με τις κυβερνητικές επιλογές.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ
Μέλος ΔΣ Σωματείου
Εκτάκτων ΥΠΠΟ

Τραμπούκικη επίθεση στον πρόεδρο της ΓΣΕΕ

Δολοφονική επίθεση από 15 τραμπούκους που υποδύονταν τους αναρχικούς δέχτηκε ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ το βράδυ της Τρίτης 31 Γενάρη στο κέντρο της Αθήνας, καθώς και ο Σάββας Ρομπόλης, επιστημονικός διευθυντής του Ινστιτούτου Ερευνών της ΓΣΕΕ, που βρισκόταν μαζί του.

Η Συντακτική Επιτροπή της εφημερίδας μας καταγγέλλει με αγανάκτηση την επίθεση (που συνοδεύτηκε και από κλοπή!), ενάντια στον εκλεγμένο ηγέτη των εργατικών συνδικάτων. Η επίθεση αυτή έγινε σε μια στιγμή που το εργατικό κίνημα δέχεται ένα πρωτόγνωρο χτύπημα σε όλα τα μέτωπα από την κυβέρνηση και την αστική τάξη. Σε μια στιγμή που οι τράπεζες ανακοίνωσαν κατάργηση των συλλογικών διαπραγματεύσεων με την ΟΤΟΕ στην οποία ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ αντέδρασε, προς τιμή του, με δυναμικό τρόπο,

λέγοντας ότι «θα του κοπούν τα χέρια όποιου υπογράψει επιμέρους συμβάσεις με τις τράπεζες». Ως εφημερίδα και ως συνδικαλιστική τάση έχουμε ασκήσει έντονη κριτική στην πρακτική της ηγεσίας του εργατικού κινήματος και εξακολουθούμε να ασκούμε για το συμφέρον του εργατικού κινήματος. Οι μόνοι αρμόδιοι όμως για να ανακαλέσουν τους ηγέτες τους είναι οι ίδιοι οι εργαζόμενοι που τους έχουν εκλέξει και κανείς άλλος. Με αυτή την έννοια αυτή η άνανδρη δολοφονική επίθεση είναι επίθεση ενάντια σε όλο το εργατικό κίνημα, την οποία θα πρέπει να την αντιμετωπίσει με ανάλογο τρόπο. Στην αδίστακτη επίθεση του κεφαλαίου η απάντηση πρέπει να είναι η μαζική κινητοποίηση της τάξης.

Η ΣΥΝΤΑΞΗ

Η ακολουθούμενη Οικονομική Πολιτική και ο Κόσμος της Εργασίας

«Στο κάτω-κάτω της γραφής αξία έχει η πολιτική όταν είναι στο πλάι όσων έχουν ανάγκη». Ειπώθηκε από τον κ. Κώστα Καραμανλή προεκλογικά αλλά αμέσως μετά ξεχάστηκε καθώς η κυβέρνηση πέρασε σε μια μεγάλη επίθεση ενάντια στους εργαζομένους.

ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Υπερωρίες: Η πολιτική ηγεσία γνωρίζοντας ότι έχει τους πιο σκληρά εργαζόμενους στην ευρωζώνη για να τους ανακουφίσει, καταργεί το νόμο περί υπερωριών και στην ουσία μειώνει το εργατικό εισόδημα κατά 10% περίπου και το χαρίζει στους αναξιοπαθούντες και συμπαθείς εργοδότες. Η ρύθμιση αυτή έχει αντίκτυπο στην κύρια και επικουρική σύνταξη μειώνοντάς την 198 ευρώ για κάθε εργαζόμενο. Πολλαπλασιάστε 198 ευρώ με 500.0000 εργαζόμενους που με τις υπερωρίες συμπλήρωναν το μισθό τους και θα δείτε πως από το «πλάι του αδύνατου» κόβεται μια γενναία φέτα για να πάει στο στομάχι του δυνατού.

Ασφαλιστικό: Ενώ μέχρι σήμερα οι τράπεζες και οι ΔΕΚΟ ήταν υποχρεωμένες να πληρώνουν τα ελλείμματα που δημιουργούσαν τα ασφαλιστικά τους ταμεία, έρχεται με νόμο η κυβέρνηση και τους απαλλάσσει από κάθε υποχρέωση, χρεώνοντας έτσι τον ελληνικό λαό. Έτσι λοιπόν, απαλλαγμένες από τα βάρη

είναι έτοιμες για ιδιωτικοποίηση, προκειμένου κάποιοι δεινοπαθούντες κεφαλαιούχοι νάχουν τη χαρά να δουν την περιουσία τους να αυξάνεται σε βάρος των κακομαθημένων αδύνατων. Έτσι λοιπόν, σε πρώτη φάση μπαίνουν στο ΙΚΑ τα Ασφαλιστικά Ταμεία των Πιστωτικών Ιδρυμάτων, του ΟΤΕ, ΕΛΤΑ, ΕΥΔΑΠ και θα ακολουθήσει το Δημόσιο.

Αύξηση των ορίων ηλικίας για συνταξιοδότηση για τους νέους εργαζόμενους από 5-15 χρόνια και ταυτόχρονα μείωση των συντάξεων κατά 40%. Προφανώς εδώ σκέφτηκαν ότι αφού ο εργοδότης δεν κουράζεται να μαζεύει χρήματα και στα 70 και στα 80 χρόνια (90 χρονών πέθανε ο Λάτσης) γιατί αυτοί οι εργάτες, οι υπάλληλοι να μη δουλεύουν μέχρι τα 67 ή τα 70 και γέροντες πια, όσοι παίρνουν σύνταξη, τι να τα κάνουν τόσα λεφτά, να γίνουν παχύσαρκοι; ΝΤΡΟΠΗ!! έχουμε παχύσαρκα παιδιά, νάχουμε και παχύσαρκους γονείς; Κάποια πιο προωθημένα και «αρρωστημένα» μυαλά σκέφτονται όχι χωρίς συνταξιούχους δεν υπάρχει και ασφαλιστικό πρόβλημα.

Επειδή όμως ο κατάλογος αυτών των τωμών υπέρ των αδυνάτων είναι αρκετά μεγάλος, περιοριζόμαστε στο ότι για να υλοποιηθεί ο φετινός προϋπολογισμός πρέπει να εισπραχθούν επιπλέον φόροι 1,3 δις ευρώ, τα οποία σύμφωνα με την κυβέρνηση κατά κύριο λόγο

θα εισπραχθούν από την έμμεση φορολογία (πετρέλαιο, τσιγάρα, ποτά, καταναλωτικά αγαθά...), από το κλείσιμο φορολογικών εκκρεμοτήτων μικρομεσαίων επιχειρήσεων, από την αύξηση του φόρου εισοδήματος και από την αύξηση της φορολογίας λόγω ΦΠΑ και αντικειμενικών αξιών της ακίνητης περιουσίας. Αποκρυσταλλώνεται συνολικά ποιος θα είναι και αυτή τη φορά ο αιμοδότης της δήθεν ανάπτυξης και αυτής της πολιτικής.

Ναι, «η πολιτική έχει νόημα μόνο όταν είναι στο πλάι όσων έχουν ανάγκη». Σα φάρσα δεν ακούγεται: Στην αξιολόγηση που κάνατε, διαπιστώσατε όπως φαίνεται πως ανάγκη έχει ο κόσμος του κεφαλαίου, οι έχοντες και κατέχοντες και ότι οι υπεύθυνοι είναι οι σκληρά εργαζόμενοι και αισχρά χαμηλά αμειβόμενοι πολίτες αυτής της χώρας. Η σημερινή ταξική κοινωνία που υπηρετείτε προωθώντας τα συμφέροντα του κεφαλαίου, θάρθει η ώρα που θα παραχωρήσει τη θέση της σε μια κοινωνία ισότιμων πολιτών, με μέριμνα για το περιβάλλον, την ανάπτυξη του πολιτισμού στη κοινή πατρίδα μας, τη Γη.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΕΛΝΙΩΤΗΣ
Μέλος ΔΣ ΠΕΥΦΑ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΔΗΜΑΡΟΓΚΩΝΑΣ
Μέλος ΔΣ ΠΟΣΥΠΟ

Η Ανυπαρξία αντιπολίτευσης και ουσιαστικής αντίστασης αποθραύνει Κυβέρνηση και αστική τάξη

Οι ιστορικής σημασίας αλλαγές συνεχίζονται σε πλανητικό επίπεδο αλλά με ιδιαίτερη ένταση στην Λατινική Αμερική. Πριν λίγες εβδομάδες ήταν η σειρά των εργαζόμενων και των απόκληρων της Βολιβίας να προχωρήσουν στο δρόμο που χάραξε η Βενεζουέλα. Η θριαμβευτική εκλογή του Έβο Μοράλες, ηγέτη του αριστερού σοσιαλιστικού κόμματος ΜΑΣ, είναι μια τεράστια νίκη της εργατικής τάξης των αγροτών και των ιθαγενών της Βολιβίας, αποτέλεσμα του επαναστατικού κινήματος που συγκλόνισε την χώρα το 2005. Η εκλογή επίσης, στα μέσα του Γενάρη, του στελέχους της αριστερής πτέρυγας του σοσιαλιστικού κόμματος της Χιλής Μισέλ Μπασελέτι ως προέδρου της χώρας, είναι ένας ακόμα κρίκος στις σαρωτικές αλλαγές που πραγματοποιούνται στην λατινοαμερικανική ήπειρο.

Στην Παλαιστίνη η θριαμβευτική εκλογική νίκη της Χαμάς δεν είναι τίποτα άλλο από μια παραμορφωμένη έκφραση της ριζοσπαστικότητας και της επαναστατικότητας του παλαιστινιακού λαού. Χρόνια συμβιβασμών και αδιέξοδων πολιτικών της παλαιστινιακής ηγεσίας αλλά και φαινομένων διαφθοράς, οδήγησαν τους Παλαιστίνιους σε αυτό που θεωρούν πιο ριζοσπαστική λύση, που όμως δεν είναι. Όμως μακροπρόθεσμα είναι σίγουρο ότι οι παλαιστινιακές μάζες μέσα απ' την εμπειρία τους

θα απορρίψουν τις αδιέξοδες πολιτικές της Χαμάς και θα βρουν το δρόμο της κοινής πάλης με την ισραηλινή εργατική τάξη προς την μόνη ρεαλιστική λύση που είναι δυνατή, μια σοσιαλιστικά οργανωμένη κοινωνία και για τους δύο λαούς.

Στην χώρα μας όμως, έστω και πρόσκαιρα κυριαρχεί η αντίδραση και η επίθεση στην εργατική τάξη και τα φτωχά στρώματα της κοινωνίας από την κυβέρνηση, τους βιομηχάνους και τους τραπεζίτες. Το νέο μέτωπο κυβέρνησης και αστικής τάξης είναι η μονιμότητα στο δημόσιο και η προετοιμασία για το άνοιγμα του ασφαλιστικού «από την επόμενη κυβέρνηση» όπως λένε. Το ότι το δημόσιο χρωστάει στα ασφαλιστικά ταμεία πάνω από 9 δις ευρώ, δεν τους εμποδίζει να κινδυνολογούν για την πιθανότητα κατάρρευσης του ασφαλιστικού συστήματος.

Παράλληλα η κυβέρνηση συνεχίζει την πολιτική της βίαιης αναδιανομής του εισοδήματος τόσο μέσα από τις τιμές του πετρελαίου όσο και μέσα από την εισοδηματική πολιτική, την εξώθηση των νοικοκυριών στον υπερδανεισμό και την επιδρομή στα εισοδήματα των μικρομεσαίων.

Αυτή η πολιτική συνοδεύεται όλο και περισσότερο από φαινόμενα διαφθοράς, απύθμενης αλαζονείας και απίστευτης ανικανότητας και διάλυσης.

Η εφημερίδα «το βήμα» αποκάλυψε πρόσφατα ένα ολόκληρο σχέδιο «μεγάλο φαγοπότι» με χρήματα από προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που φτιάχτηκε από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης με την συμμετοχή δεκάδων βουλευτών και στελεχών της Ν.Δ. Το σκάνδαλο αυτό αποκάλυφθηκε λίγο μετά την προκλητική (αλλά συνήθη για τα «ταπεινά» στελέχη της ΝΔ) συμπεριφορά του υφυπουργού Μαρκογιαννάκη, και εν μέσω μιας άλλης σκανδαλώδους συμπεριφοράς. Η κυβέρνηση εγκατέλειψε στην τύχη τους την Κεφαλονιά και την Ιθάκη, που επλήγησαν από την πρόσφατη κακοκαιρία. Η ανικανότητα και η αδιαφορία της κυβέρνησης σε συνδυασμό με αδικαιολόγητες (με έντονο άρωμα σκανδάλου) κακοτεχνίες του δικτύου της ΔΕΗ, οδήγησαν σε μπλακ άουτ έξη ημερών, με αποτέλεσμα δύο θανάτους και τεράστιες ζημιές για τους κατοίκους των δύο νησιών.

Όλα αυτά έχουν οδηγήσει την κυβέρνηση σε πλήρη απαξίωση (όπως φαίνεται στις δημοσκοπήσεις) και συνεχή φθορά. Την σώζει όμως προς το παρόν το γεγονός ότι το βασικό κόμμα της αντιπολίτευσης, το ΠΑΣΟΚ, εξακολουθεί να μην κάνει αντιπολίτευση, γιατί η ηγεσία του δεν διαφωνεί ουσιαστικά με τις νεοδημοκρατικές αντιμεταρρυθμίσεις. Αντίθετα αισθάνεται ανακούφιση από το γεγονός ότι η ΝΔ θα κάνει όλη την βρώμικη

δουλειά και αυτή δεν θα χρειαστεί να κάνει όλες αυτές τις μεγάλες επιθέσεις στους εργαζόμενους όταν έλθει στην κυβέρνηση.

Αυτό ακριβώς το γεγονός (της πλήρους έλλειψης αντιπολίτευσης) ανάγκασε ακόμα και τον πρόεδρο της ΓΣΕΕ Χρίστο Πολυζωγόπουλο να διαμαρτυρηθεί στο Πολιτικό Συμβούλιο του κόμματος!

Όμως παρά την διαμαρτυρία του προέδρου της και η ίδια η ΓΣΕΕ δεν στέκει στο ύψος των περιστάσεων και δεν κινεί γη και ουρανό ενάντια στα μέτρα της κυβέρνησης και των βιομηχάνων. Η μόνιμη δικαιολογία ότι οι εργαζόμενοι δεν κινητοποιούνται, δεν είναι τίποτα άλλο από ένα βολικό άλλοθι.

Αν οι εργαζόμενοι πειστούν ότι η ηγεσία τους έχει διάθεση για σκληρούς αγώνες, είναι σίγουρο ότι θα ανταποκριθούν και με το παραπάνω. Εάν πάλι δουν μία από τα ίδια, θα συνεχίσουν αναγκαστικά να προσπαθούν να προστατεύσουν μόνοι τους ότι μπορούν.

Η κοινωνία όμως έχει ανάγκη ένα μέτωπο για να αντιμετωπίσει τις επιθέσεις της αστικής τάξης και της κυβέρνησής της. Εάν οι ηγεσίες των κομμάτων της αριστεράς την αρνούνται (παραδόξως έστω και εξ ανάγκης η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ την ευνοεί) τότε η μόνη λύση είναι να την επιβάλει η βάση αυτών των κομμάτων από τα κάτω. Αυτή είναι η μόνη λύση. Ενότητα στη βάση.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ